

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: **M. J.**
státní příslušnost .....
t. č. bytem .....
zastoupen: Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2018, č. j. OAM-391/ZA-ZA04-K10-ODMO-R2-2015,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR, ze dne 17. 10. 2018, č. j. OAM-391/ZA-ZA04-K10-ODMO-R2-2015, **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2018, č. j. OAM-391/ZA-ZA04-K10-ODMO-R2-2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla žalobci podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), mezinárodní ochrana ve formě doplňkové ochrany odňata. Doplňková ochrana byla žalobci udělena rozhodnutím žalovaného ze dne 14. 8. 2015, č. j. OAM-391/ZA-ZA04-K03-2015, na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany“), tj. od 19. 8. 2015 do 19. 8. 2017.
2. Dne 9. 6. 2017 nabylo právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2017, č. j. OAM-391/ZA-ZA04-P07-ODMO-2015, kterým žalovaný rozhodl tak, že podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu se doplňková ochrana žalobci odnímá. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke zdejšímu soudu, který o ní rozhodl rozsudkem ze dne 15. 11. 2017, č. j. 41 Az 8/2017-45 tak, že rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Rozsudek Krajského soudu v Brně byl následně potvrzen i Nejvyšším správním soudem, který usnesením ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 Azs 435/2017-22, odmítl kasační stížnost podanou žalovaným pro nepřijatelnost. Žalobou napadené rozhodnutí je výsledkem dalšího řízení žalovaného.
3. Proti napadenému rozhodnutí žalobce podal včas žalobu, neboť má za to, že byl v řízení o odnětí doplňkové ochrany zkrácen na svých právech. Dle žalobce žalovaný porušil ust. § 3, § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, dále ust. § 14a odst. 1, § 14a a § 17a zákona o azylu a čl. 2 a 3 Evropské úmluvy o lidských právech. Úvodem žaloby žalobce zrekapituloval dosavadní stav řízení o odnětí doplňkové ochrany.
4. Žalobce s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu poukázal na to, že v případě řízení o odnětí doplňkové ochrany je třeba srovnat okolnosti, za kterých byla doplňková ochrana cizinci udělena s okolnostmi danými při rozhodování o jejím odnětí, přičemž tyto okolnosti se musí změnit významným a trvalým způsobem, což v případě žalobce nebylo.
5. Žalobce má za to, že žalovaný v řízení opětovně porušil svou zákonnou povinnost zjistit stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem k individuálním okolnostem případu. V žádném případě totiž nelze tvrdit, že by v porovnání s rokem 2014 došlo v ..... k tak výrazné změně trvalé povahy, která by odůvodňovala neprodloužení doplňkové ochrany žalobci. Z rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný v roce 2014, kdy žalobci doplňkovou ochranu udělil, nepovažoval ..... za bezpečné místo, zatímco nyní svůj názor zcela přehodnotil, přestože veškeré dostupné zprávy o zemi původu žalobce jednoznačně vypovídají o zhoršení celkové bezpečnostní situace. Povaha konfliktu, který se odehrává na území ....., se za poslední období žádným způsobem nezměnila. Příslušníci národní afghánské armády i nadále bojují proti různým povstaleckým skupinám, z nich největší a nejmocnější je ....., který fakticky ovládá významnou část afghánského území. Tento konflikt je zároveň rozšířen na celém území ....., v jednotlivých provinciích se pouze liší jeho intenzita či počty civilních obětí. Zároveň intenzita konfliktu výrazně kolísá i v průběhu roku a celková situace je vysoce nestabilní.

6. K závěru, že v rozhodném období nedošlo k žádnému výraznému zlepšení bezpečnostní situace v ....., dospěl i Nejvyšší správní soud, který ve výše citovaném usnesení č. j. 9 Azs 435/2017-22, jímž byla odmítnuta kasační stížnost žalovaného v této věci uvedl: „Z podkladů založených ve správním spisu však [...] vyplývá, že v porovnání s rokem 2015 nelze v žádném případě hovořit o výrazném zlepšení bezpečnostní situace v .....“
7. Žalovaný ve svém rozhodnutí nijak nevysvětluje, co jej v porovnání s rokem 2015 vedlo k tak radikální změně vyhodnocení situace v ..... a zejména v hlavním městě ..... Napadené rozhodnutí žalovaného jeví v tomto ohledu znaky svévole a odporuje povinnosti správního orgánu vyplývající z ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, dle kterého správní orgán dbá mimo jiné na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Kromě toho žalovaný nerespektuje závazný právní názor krajského soudu i Nejvyššího správního soudu.
8. Co se týče aktuální bezpečnostní situace na území ....., žalobce nesouhlasí s hodnocením žalovaného, že bezpečnostní situaci v ..... již nelze kategorizovat jako totální konflikt. Žalobce má za to, že nerozlišující násilí je v ....., včetně města ....., natolik rozšířené, intenzivní a frekventované, že nelze vyloučit existenci vážného ohrožení jeho života. Z napadeného rozhodnutí není zřejmé, na základě čeho žalovaný hodnotí bezpečnostní situaci v .... jako natolik uspokojivou, aby byl umožněn návrat žalobce do tohoto místa.
9. Žalobce poukázal na nejnovější zprávu EASO Country Guidance pro ... z června 2018, dle níž probíhá na území ..... ozbrojený konflikt ve smyslu čl. 15 písm. c) kvalifikační směrnice, přičemž v roce 2017 vykázala provincie ..... největší počet civilních obětí v ....., což je způsobeno hlavně úmyslnými útoky v .... Podle zprávy Amnesty International Forced Back to Danger v současné době, vzhledem k závažné situaci v oblasti bezpečnosti a lidských práv v celé zemi, jsou veškeré návraty porušením mezinárodního principu non-refoulement a žádná část .... není bezpečná. Pokyny UNHCR k posuzování potřeby mezinárodní ochrany pro žadatele z .... ze dne 30. 8. 2018 k situaci v .... uvádí nejvyšší počty obětí civilistů za rok 2017 z důvodu nerozlišujících útoků. Z 1831 civilních obětí (479 úmrtí a 1352 raněných) zdokumentovaných v provincii ....., 88% obětí je výsledkem sebevražedných útoků. V roce 2017 představovali oběti sebevražedných útoků v ..... 70% všech civilních obětí v ..... Zpráva dodává, že civilisté, kteří se podílejí na každodenním socio-ekonomickém životě, jsou vystaveni hrozbě všeobecného násilí ve městě. To platí pro cestu do práce, nemocnice, školy, aktivity a obchod v ulicích, mešity a další lokality. V roce 2018 byl Kábul v seznamu 10 provincií, které jsou nejvíce postižené konfliktem z celkového počtu 34 afgánských provincií. Zpráva uzavírá možnost vnitřního přesídlení do ..... s tím, že je ve všeobecnosti nemožné. Pokud žalovaný odkazuje na počty navrátilců do ..... z Evropy nebo na skutečnost, že nucené návraty do ..... jsou v současnosti běžnou praxí správních orgánů mnoha členských zemí EU, jedná se o naprosto irelevantní argumenty ve vztahu k posouzení, zda se bezpečnostní situace v ..... zlepšila do takové míry, že žalobci již není ochrany zapotřebí.
10. Žalobce má za to, že pokud žalovaný v roce 2015 dospěl k závěru, že žalobce splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany z důvodu vážného ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu [§ 14 a odst. 2 písm. c) zákona o azylu], situace v zemi

jeho původu se v žádném případě nezměnila do také míry, aby nyní žalovaný mohl dospět k názoru zcela opačnému. Napadené rozhodnutí žalovaného je v tomto ohledu potřeba považovat za zcela svévolné a odporující objektivně zjiřitelnému stavu věci a zákonu o azylu. V případě navrácení žalobce do ..... ani nadále nelze vyloučit, že bude ohrožen jeho život v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu.

11. S ohledem na výše uvedené navrhuje žalobce, aby napadené rozhodnutí krajský soud zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost námitek a odkázal na obsah správního spisu a na napadené rozhodnutí. Dle žalovaného velké urbanistické oblasti jako je ..... (ale i ..... aj.), jsou především cílem vnitřně vysídlených osob, které právě v těchto lokalitách hledají bezpečí. Podle UNHCR k 13. 12. 2017 se od 1. 1. 2017 do Afghánistánu vrátilo 58 750 uprchlíků, z čehož 68 % se vrátilo do provincií ..... Dle Informace MZV ČR, kterými žalovaný disponuje, hovoří o tom, že neúspěšným žadatelům ani osobám dlouhodobě pobývajícím v zahraničí nehrozí žádný postih ze strany státních orgánů nebo nějaké nebezpečí ze strany soukromých osob. Zpráva OAMP – Vnitřně vysídlené osoby: aktuální situace, důvody a schémata vysídlení, dobrovolná repatriace, státní a nestátní asistence ze dne 1. 2. 2018 uvádí, že ačkoliv nejsou údaje o návratnosti zaznamenané IOM, ... úřady, evropskými vládami a institucemi EU úplné nebo konzistentní, všechny dostupné údaje poukazují na dramatický nárůst počtu osob, které se vrací z Evropy do ..... v posledních dvou letech. Žalovaný rovněž poukazuje na to, že ..... národní kontaktní místo Evropské migrační sítě dne 15. 9. 2017 zahájilo účelové šetření týkající se nuceného návratu odmítnutých žadatelů o azyl do ....., přičemž 27 členských států EU a .... bylo požádáno o poskytnutí odpovědí na toto téma do 16. 10. 2017. Z tohoto materiálu pak jednoznačně vyplývá, že nucené návraty osob do ..... jsou v současnosti běžnou praxí správních orgánů jednotlivých členských států EU rozhodujících ve věci žádostí o mezinárodní ochranu. Dle srovnávacích statistických údajů z databáze Eurostat ohledně prvoinstančních rozhodnutí o žádostech o azyl podaných afghánskými státními příslušníky v 1. a 2. čtvrtletí 2017 z celkového počtu rozhodnutí v EU byla mezinárodní ochrana poskytnuta pouze v 47,4% případů. Žalovaný pro doplnění odkázal na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva č. 29094/09 ze dne 5. 7. 2016, který se zabýval tím, zda je obecná bezpečnostní situace v ..... taková, že by jakákoli deportace nevyhnutelně porušila článek 3 Úmluvy. Rozsudek odkazuje na případ H. a B. vs. ....., kde soud ve svém rozsudku nerozhodl, že je v ..... obecná situace vyznačující se takovým násilím, že by existovalo skutečné riziko špatného zacházení jednoduše následkem toho, že je tam jedinec vrácen. Skutečnost, že současnou bezpečnostní situaci v ..... již nelze podřadit pod důvody uvedené v § 14a zákona o azylu a tato se v zemi původu výrazným způsobem zlepšila, potvrzuje rovněž letošní návrat 700 000 ..... z ..... I v roce 2018 probíhaly deportace uprchlíků pocházejících z ..... ze ... a .... zpět do země původu. Žalovaný konstatoval, že pokud by měl žalobce obavy z návratu do ....., má možnost nalézt účinnou ochranu i v mnoha jiných částech ..... než v hlavním městě jako např. v provinciích ..... aj.
13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
14. Žalobce k vyjádření žalovaného dodal, že pokud žalovaný odkazuje na počty navrátilců do ..... z Evropy nebo na skutečnost, že nucené návraty do ..... jsou

v současnosti běžnou praxí správních orgánů mnoha členských zemí EU, jedná se o naprosto irelevantní argumenty ve vztahu k posouzení, zda se bezpečnostní situace v ..... zlepšila do takové míry, že žalobci již není ochrany zapotřebí. To potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 Azs 435/2017-22, žalovaný však používá zcela stejné argumenty, kterými zdůvodňuje naplnění podmínek pro odnětí doplňkové ochrany žalobci, a které již dříve krajský soud i Nejvyšší správní soud odmítl. Je tak zřejmé, že žalovaný nemá v úmyslu respektovat závazný právní názor soudů.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

15. Krajský soud v první řadě zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž v této souvislosti shledal, že žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu, a rovněž se jedná o žalobu přípustnou.
16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**.
17. Ze správního spisu zjistil krajský soud následující skutečnosti relevantní pro posouzení věci.
18. Udělení doplňkové ochrany žalobci v roce 2015 žalovaný odůvodnil tím, že v případě žalobce nelze vzhledem k pokračující problematické bezpečnostní situaci v ..... vyloučit existenci nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, spočívající ve vážném ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti. K tomuto závěru dospěl žalovaný na základě informací o (v té době) aktuální situaci v ..... čerpaných z různých zdrojů a to konkrétně informace UNHCR zveřejněné v Posouzení potřeb mezinárodní ochrany žadatelů o azyl z ..... ze srpna 2013, dle které bezpečnostní situace v ..... je nadále nepředvídatelná a civilisté jsou nejvíce postiženi důsledky konfliktu. Dále vycházel ze zprávy UNAMA z července 2014, ve které se uvádí, že počet obětí konfliktu mezi civilisty v ..... vzrostl v prvním pololetí o 24 %, přičemž pozemní operace a střety mezi stranami ozbrojeného konfliktu se staly hlavní příčinou úmrtí a zranění afghánských civilistů a odsunuly tak na druhé místo improvizovaná výbušná zařízení. Dále vycházel z tiskového prohlášení J. K., zvláštního vyslance Generálního tajemníka OSN pro ....., v němž uvedl, že povaha konfliktu v ..... se v roce 2014 mění s tím, jak eskalují pozemní střety v oblastech obývaných civilisty a jejich dopady na ně jsou devastující.
19. V rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany byl konflikt v ..... žalovaným vyhodnocen jako natolik závažné riziko, že splňovalo podmínky nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.
20. V napadeném rozhodnutí však žalovaný dospěl k závěru zcela opačnému, tj. že bezpečnostní situace v ..... se změnila natolik trvalým a zásadním způsobem, že udělení doplňkové ochrany již není zapotřebí. Žalovaný vycházel ze zprávy Amnesty International ze dne 22. 2. 2018, Výroční zprávy Human Rights Watch 2018 ze dne 18. 1.

018, Výroční zprávy Freedom House z ledna 2018, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi – leden 2018 ze dne 4. 1. 2018 a Informace OAMP: Územní kontrola a bezpečnostní situace ze dne 15. 6. 2018. Na základě těchto zdrojů dospěl k závěru, že ..... je ve stavu dlouhodobého ozbrojeného konfliktu, jsou jím ale zasaženy pouze některé oblasti a nelze konstatovat, že by tento konflikt zuřil v ...., kde by civilisté byli vystaveni nerozlišujícímu násilí a kam se lidé v současnosti ve velkém počtu navracují. Celá provincie .... je dle žalovaného pokládána za jednu z nejbezpečnějších na ..... území. Pokud by ale dle žalovaného měl žalobce obavy z návratu do ....., má možnost najít účinnou ochranu v mnoha jiných částech ..... jako např. v provinciích ..... Žalobce nespadá do žádné ze zranitelných skupin osob. Dále žalovaný zdůraznil počty ..... občanů, kteří se navrátili do ..... z Evropy.

21. Krajský soud však nyníjší kategorický závěr žalovaného, že bezpečnostní situace v ..... se od doby udělení doplňkové ochrany žalobci výrazně zlepšila, nesdílí, toto nelze bez dalšího dovodit z jím citovaných podkladů, z nichž naopak vyplývá, že v roce 2017 se obecně bezpečnostní situace v ..... nadále zhoršovala.
22. Podle § 53 odst. 1 zákona o azylu, „[d]oplňková ochrana se uděluje na dobu, po kterou osobě požívající doplňkové ochrany hrozí vážná újma [...]“. Podle § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, „[d]oplňková ochrana se odejme, pokud okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí [...]“. Podle § 17a odst. 2 věty první zákona o azylu, „[p]ři posuzování důvodů uvedených v odstavci 1 ministerstvo přihlídně k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. [...]“ Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 Azs 21/2011-57, k tomuto důvodu odnětí ochrany konstatoval, že odejmutí je možné jen a pouze tehdy, došlo-li ke kvalifikované změně, resp. úplnému zániku těch okolností, které vedly k udělení doplňkové ochrany.
23. Podle čl. 16 odst. 1 a 2 kvalifikační směrnice, „1. Státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti přestávají být osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu, jestliže okolnosti, které vedly k přiznání statusu doplňkové ochrany, přestanou existovat nebo se změní do té míry, že ochrany již není třeba. 2. Při uplatňování odstavce 1 přihlížejí členské státy k tomu, zda je změna okolností natolik významná a dlouhodobá, že osoba, která má nárok na doplňkovou ochranu, již není vystavena reálnému nebezpečí vážné újmy.“ Článek 16 je však nezbytné posuzovat v jeho vztahu k definici vážné újmy podle čl. 15 kvalifikační směrnice, která není shodná s definicí vážné újmy podle zákona o azylu. Generální advokát se ve svém stanovisku ze dne 24. ledna 2019, ..., ve věci .... vyjádřil k pojmu okolnosti: „Jedná se o objektivní okolnosti existující v zemi původu dotčené osoby, na jejichž základě je posuzována existence reálné hrozby vážné újmy v případě návratu do této země. [...] Unijní normotvůrce tedy vyžaduje, aby změna byla dostatečně „významná a dlouhodobá“, tak aby se zabránilo tomu, že by statusy, které byly přiznány, byly neustále zpochybňovány z důvodu přechodných změn situace existující v zemi původu osob, jimž byly takové statusy přiznány, čímž je zaručena stabilita jejich situace.“ (srov. bod 58 a 60 stanoviska).
24. Čl. 15 odst. 1 písm. c) kvalifikační směrnice uvádí, že vážnou újmu se rozumí vážné a individuální ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. K výkladu tohoto ustanovení kvalifikační směrnice krajský soud připomíná, že je třeba odlišit tzv. obecné a individuální riziko hrozby nebezpečí vážné újmy žalobci v případě návratu do

země původu. Jak uvádí příručka EASO k výkladu tohoto článku kvalifikační směrnice Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU) A judicial analysis (přístupné na <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/public/Article-15c-Qualification-Directive-201195EU-A-judicial-analysis.pdf>), je při výkladu podmínek pro udělení doplňkové ochrany třeba zachovat tzv. holistický přístup, tedy podrobné a komplexní vyhodnocení všech rozhodných skutečností a jejich souvztažností, které vytváří azylový příběh uprchlíka.

25. V případě žalobce se jednalo o vážnou újmu podle § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, tedy že v případě žalobce nelze s ohledem na problematickou bezpečnostní situaci v jeho vlasti vyloučit nebezpečí vážné újmy v podobě ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V posuzované věci bylo udělení doplňkové ochrany žalobci odvislé od vyhodnocení obecných rizik situace v ....., které nebyly žalovaným nikterak výslovně vztaženy k osobě žalobce. Přitom žalobce – jak žalovaný správně v napadeném rozhodnutí zdůraznil – nepochybně z dnešního pohledu nemá status zranitelné osoby, a přesto žalovaný dovedl, že potřeba udělení doplňkové ochrany byla dána. Pak ovšem bylo jeho povinností i z pohledu principu legitimního očekávání v řízení o prodloužení doplňkové ochrany prokázat, že bezpečnostní situace v ..... se natolik zlepšila, že žalobce v případě svého návratu do vlasti nebude vystaven riziku vážné újmy, a to s přihlédnutím k § 17a odst. 2 zákona o azylu, stejně tak jako k článku 16 kvalifikační směrnice, z nichž jednoznačně vyplývá, že se nejedná o změnu okolností dočasného resp. přechodného charakteru.
26. Na tomto místě je nezbytné přistoupit k otázce, zda se v případě žalobce jednalo o situaci, kdy okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí, a zda se jedná o změnu tak významné a trvalé povahy, že poživateli doplňkové ochrany již nehrozí vážná újma (v tomto případě vnitřní ozbrojený konflikt).
27. Po přezkoumání průběhu správního řízení a napadeného rozhodnutí krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný opatřil dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí a v tomto ohledu postupoval v souladu s § 50 odst. 2 správního řádu. I přes tuto skutečnost však žalovaný porušil § 3, § 50 odst. 3 a 4, neboť skutkový stav nebyl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, ze shromážděných podkladů nepřihlédl ke všemu, co z podkladů vyšlo najevo, zejména nepřihlédl k okolnostem svědčícím ve prospěch žalobce.
28. Krajský soud porovnal některé skutečnosti zjištěné žalovaným s jejich výkladem a závěrem, který z nich žalovaný učinil, a zjistil rozpor.
29. Z Výroční zprávy Amnesty International 2018 – Afghánistán, ze dne 22. 2. 2018 (která se týká událostí v roce 2017), vzal žalovaný za zjištěné, že „[d]o konce září UNAMA zdokumentovala 8 019 civilních obětí (2 640 osob zahynulo a 5 379 lidí bylo zraněno), v porovnání se stejným obdobím v roce 2016 se jedná o mírný pokles.“ Toto zpráva však pokračuje skutečností, že zároveň došlo k 13 % nárůstu v počtu zabitých či zraněných žen. Asi 20 % obětí je přičítáno provládním složkám včetně ..... národních bezpečnostních sil, afghánské místní policie, provládních ozbrojených skupin a mezinárodních vojenských sil.

30. Podle Výroční zprávy Human Rights Watch 2018 – .... ze dne 18. 1. 2018 „[b]oje mezi silami ..... vlády a ..... nabyly v roce 2017 na intenzitě a způsobily mnoho civilních obětí.[...] V četných sebevražděných útocích se značným počtem smrtelných obětí, k nimž došlo v městských oblastech a k jejichž spáchání se v některých případech přihlásila skupina ISKP, bylo po celé zemi zabito nebo zraněno více než 2 000 osob. Tyto útoky se ve vzrůstajícím počtu zaměřovaly na ..... menšinu ..... Počet civilních obětí, které zahynuly v důsledku pozemních bojů vedených vládními silami, se snížil; armáda USA však při svých vojenských operacích využívala ve zvýšené míře vzdušné údery, včetně útoků bezpilotních letadel, což bylo příčinou zvýšeného počtu civilních obětí.[...] S tím, jak konflikt nabýval na síle, rychle rostl počet vnitřně vysídlených osob, které v důsledku bojů uprchly z domova. V prvních 10 měsících roku 2017 bylo vnitřně vysídleno více než 250 000 lidí a v celostátním měřítku tak počet vysídlených osob vzrostl na nejméně 1,7 milionu osob. [...] Dubnová zpráva UNAMA dokumentárně dokládala, že úroveň mučení osob zadržených v souvislosti s konfliktem byla nejvyšší od roku 2010. [...] Je pravděpodobné, že sledovaný rok překoná rok 2016 v tom ohledu, že bude pro afghánské novináře nejkrvavějším od roku 2001, neboť v prvních šesti měsících toho roku jich bylo zabito 10, přičemž většina z nich se stala obětí bombových útoků povstalců. [...]“
31. Ze zprávy Freedom House, leden 2018, Svoboda ve světě – ..... se podává, že hodnocení politických práv ..... se zlepšilo z 6 na 5 díky zvýšené politické aktivitě opozice před plánovanými volbami a rovněž mírnému zlepšení na poli transparentnosti vlády. Dále se ve zprávě uvádí: „Civilní konflikt si v roce 2017 nadále vybíral vysokou daň na životě civilistů a bezpečnosti, jelikož ..... a .... prováděly ostré sledované sebevražděné útoky. USA a složky spojenců zintenzivnily nálety a afghánské vládní složky podporované USA stupňovaly útoky přepadovými oddíly. OSN zdokumentovala během sledovaného roku 3 438 mrtvých civilistů a přes 7 000 zraněných, což se zhruba rovná intenzitám blášeným každoročně od roku 2014, když bylo ze země staženo mnoho mezinárodních jednotek.“
32. Podle Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi – leden 2018 ze dne 4. 1. 2018 „[b]ezpečnostní situace v zemi byla nestabilní. V ..... probíhal ozbrojený konflikt mezi vládou a hnutím ....., případně některými dalšími lokálními aktéry. Ústřední vláda dlouhodobě nekontrolovala až 40 % svého území většinou na úkor hnutí ..... [...] Země čelila řadě teroristických útoků, za nimiž stály především ..... a ....., jejichž terčem byli často příslušníci bezpečnostních složek.“
33. Co se týče konkrétně ....., zde došlo podle Výroční zprávy Human Rights Watch 2018 – ..... ze dne 18. 1. 2018 útok na nemocnici ....., při kterém bylo 30 lidí zabito, a desítky utrpěly zranění. Podle Informace OAMP: Územní kontrola a bezpečnostní situace – ..... ze dne 15. 6. 2018 se uvádí, že největší počty civilních obětí byly v roce 2017 zaznamenány v ..... a dalších provinciích. Svůj závěr opřel podle Zprávy UNHCR (součástí Informace OAMP ze dne 1. 2. 2018), dle něhož se k 13. 12. 2017 od 1. 1. 2017 do Afghánistánu vrátilo 58 750 uprchlíků (68 % do .....). Zpráva sice uvádí, že ..... jsou od roku 2002 jednou z pěti nejlepších provincií. Toto tvrzení však s ohledem na uvedené nemá většího významu bez dalšího. Pokud se ..... nachází v situaci vnitřního ozbrojeného konfliktu, tak skutečnost, že je nějaké místo bezpečnější než jiné, ještě neznamena, že na tomto místě není ohrožen život a zdraví jedince. Z Výroční zprávy Human Rights Watch je totiž nepochybné, že situace v ..... nepatří obecně k bezpečné oblasti.
34. Dovozuje-li žalovaný např. z informace EASO o bezpečnostní situaci v ..... z května 2018 (součástí Informace OAMP ze dne 15. 6. 2018), že za relativně bezpečné lze považovat

provincie ....., činí tak poněkud jednostranně a nezohledňuje další údaje citované informace. Podle nich totiž v těchto provinciích sice v minimální míře, ale incidenty zde zaznamenány byly. Jeden incident v ....., deset spojených s povstalcí v ..... a dva v ..... V těchto provinciích nebyly zaznamenány žádné oběti či ranění v dubnu a květnu roku 2018. Dle krajského soudu z uvedeného nelze činit závěr o stabilitě a bezpečnosti v těchto provinciích, neboť zde není naplněn požadavek *významné a dlouhodobé změny*.

35. Skutkové závěry žalovaného lze tedy považovat za poněkud zjednodušené až jednostranné, neboť žalovaný nezohledňuje všechna fakta vztahující se k bezpečnostní situaci v ....., které z citovaných informací vyplývají. Z těchto zdrojů nelze bez dalšího dovodit žalovaným tvrzené zlepšení bezpečnostní situace v ....., resp. v jeho hlavním městě ....., Krajský soud se shoduje ze závěry, které vyslovil Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 8. 3. 2018, č. j. 9 Azs 435/2017-22, a to, že žalovanému jistě nelze uložit, aby při posuzování bezpečnostní situace v zemi původu vycházel pouze ze zpráv mezinárodních organizací, které jsou v rozporu s jeho postojem, není však oprávněn objektivní informace zlehčovat či účelově vybírat pouze ty, které jeho stanovisko podporují. Ke standardu zpráv o situaci v zemi původu se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, podle kterého musí být zprávy o zemi původu v maximální možné míře relevantní, důvěryhodné a vyvážené, aktuální a ověřené z různých zdrojů, transparentní a dohledatelné.
36. Nelze souhlasit ani s argumentací žalovaného, že do ..... se vrací (resp. jsou jinými evropskými zeměmi deportováni) neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu. Z uvedeného nelze bez dalšího dovozovat paušální závěr, že žádný občan ..... nesplňuje podmínky pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany; každý případ je nutno posuzovat individuálně (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2017, č. j. 41 Az 8/2017-45).
37. Při srovnání nosných důvodů prvotních dvou rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany a nyní napadeného rozhodnutí soud nepovažuje zjištěný skutkový stav především s přihlédnutím k provedenímu dokazování za natolik odlišný, aby o tuto skutkovou úvahu bylo možno opřít jednoznačný závěr, že obecná rizika návratu žalobce do země původu jsou o tolik menší, že již neodůvodňují potřebu doplňkové ochrany. Na tom podle dle krajského soudu nemůže nic změnit ani žalovaným namítaný rozsudek A. M. proti ..... (stížnost č. 29094/09), v němž Evropský soud pro lidská práva dospěl k závěru ohledně obecné situace v ....., že by samotné navrácení jednotlivce (a priori, tedy obecně bez přihlédnutí k jeho individuálním rizikům) představovalo nebezpečí zacházení v rozporu s čl. 3 Úmluvy (zákaz nelidského zacházení a mučení). Jakkoliv soud reflektuje tyto judikатурní závěry a má za to, že mají být ve věci v obecné rovině zohledněny, je tak třeba učinit v konfrontaci s komplexním vyhodnocením aktuálních zpráv o zemi původu, které musí být založeno na propojení úvahy o obecných a individuálních rizicích která žalobci mohou hrozit. Argumentace žalovaného rozsudkem Evropského soudu pro lidská práva ze dne 9. 4. 2013 ve věcech 70073/10 a 444539/11 – H. a B. proti Spojeném království, není přílehlavá. Citovaný rozsudek byl vydán v roce 2013 a po skutkové stránce vychází ještě z dřívější doby. Nejedná se tedy o rozhodnutí, které by bylo možné aplikovat na aktuální (od té doby zjevně změněný) skutkový stav.
38. Krajský soud uzavírá, že z žalobou napadeného rozhodnutí ve spojení se správním spisem nevyplývá, že by již žalobci ve vlasti nehrozila vážná újma ve smyslu ustanovení § 14a

zákona
o azylu.

39. Soud konstatuje, že žalovaný porušil ustanovení § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť nezjistil rozhodné skutečnosti, svědčící i ve prospěch žalobce, nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Některé závěry žalovaného, jak již bylo uvedeno, odporují zjištěnému skutkovému stavu a rozhodnutí je tudíž nesrozumitelné. S ohledem na výše uvedené soud ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
40. V dalším řízení žalovaný buď žalobci prodlouží doplňkovou ochranu, nebo dostatečnými, relevantními, objektivními, aktuálními a komplexními informacemi z obecně uznávaných zdrojů prokáže zásadní zlepšení situace v místě bydliště žalobce. Žalovaný je povinen znovu a mnohem komplexněji vyhodnotit zjištěné skutečnosti včetně těch, na něž poukazuje žalobce ve své žalobě. Pokud by žalovaný dospěl i poté ke stejnému závěru, pak je třeba, aby přezkoumatelně a přesvědčivě zdůvodnil, že žalobce v zemi původu, konkrétně ve městě ....., kde dříve žil a kde žije jeho rodina, nebude čelit rizikům, jímž jsou civilisté v ..... vystaveni ze strany hnutí ....., případně dalších protivládních organizací. Jestliže žalovaný dojde k závěru, že k takovému zlepšení situace nedošlo, pak přistoupí k posouzení otázky, zda je v případě žalobce reálné využití institutu vnitřního přesídlení. V rámci posuzování této otázky je třeba posuzovat, (1) zda je jiná část země pro žadatele dostupná; (2) zda přesun do jiné části země je účinným řešením proti pronásledování či vážné újmě v původní oblasti; (3) zda žadateli nehrozí navrácení do původní oblasti a (4) zda ochrana v jiné části země splňuje minimální standard ochrany lidských práv (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2017 č. j. 4 Azs 197/2016-94). Podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaný tímto právním názorem krajského soudu vázán.
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Žalobce náklady řízení nežádal, a proto soud žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. srpna 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.

samosoudkyně